

Boštanjski ZVON

9. 11. 2025
LETO: XXXVI
Št: 21

Pomembni datumi

10. 11.—Ponedeljek

Zahvalna maša—Kompolje ob 18h

14. 11.—Petek

Verouk 4.-6. razded med 16h in 18h

Zakonska skupina ob 19h

15. 11.—Sobota

Zahvalna maša—Lukovec ob 17h

Potopisno predavanje—Turčija ob 19h

21. 11.—Petek

Verouk 1.-3. razred med 16h in 18h

Biblična skupina ob 19h

22. 11.—Sobota

Birmansko srečanje med 9h in 12h

Zahvalna maša—Šmarčna ob 17h

23. 11.—Kristus kralj vesoljstva

Maši ob 8h in ob 10.

Zadnja nedelja cerkvenega leta

REFERENDUM

Pustite nas pri miru

Bolj kot se približujemo referendumu, bolj vroče postaja v javnosti glede teme evtanazije.

Ena in druga stran postajata vse bolj razgreti tudi v območju komentarjev na socialnih omrežjih.

Tisto, kar najbolj boli, je to, da ljudje (obeh strani!) niso več sposobni kulturne komunikacije. Nekdo napiše svoje mnenje in spodaj se vsuje množica žaljivk nasprotne strani. Ena stran tako sliši, da je škoda, da se še niso dali v vrsto za samomor, da ne rabijo čakati na zakon in naj se kar zabrišejo z najbližje strehe. Druga stran je označena s farškimi fašisti, ki so hkrati obsojeni za klasične zločine nad človeštvom - poboj čarovnic, simpatiziranje z okupatorjem, zlorabo otrok ...

Nobena od strani pa se seveda ne more izogniti klasičnim oznakam "gnojev", "primitivcev", "budal" in še česa. Vsaka od teh žaljivk avtomatsko doda par opek zidu, ki se postavlja med obema stranema, in dodaja dodatne čepke v ušesa. Kar pomeni, da je treba še bolj intenzivno kričati, da bi nasprotna stran slišala.

In ob vsem povedanem ne morem reči, da stojim nekje vmes, ker to ni res.

Moje mnenje je po moje znano. Ker nisem najboljša z besedami in ker se mi zdijo lepo ubesedene spodnje točke, jih lepim tukaj.

1. Življenje je dar, ne odločitev
2. Sočutje pomeni pomoč pri življenju, ne pri smrti
3. Kjer je trpljenje, je priložnost za ljubezen
4. Vloga zdravnika je zdraviti, ne ubijati
5. Smrt lahko postane tudi dolžnost

»Kar koli ste storili
enemu izmed teh
mojih najmanjših
bratov, ste meni
storili.« (Mt 25,40)

Zakaj se sploh oglasiti in ne biti "modro" tiho? Ker s tišino tudi daš neko sporočilo. Marsikdaj v zgodovini se je zgodilo, da je kdo ostal tiho, ko bi bilo treba spregovoriti, pa vemo, kako so se potem stvari odvijale naprej.

Naslovnice, kakršna je aktualna Mladinina nas hočejo prepričati v nasprotno - če si član Cerkve, bodi tiho in nas pusti živeti (oz. v tem primeru - umreti) - ker sta Cerkev in država ločeni. Ok - sta ločeni, ampak ali to pomeni, da se določena skupina ljudi ne sme oglasiti s svojim mnenjem in opozoriti na določene nevarnosti? Hvala Bogu, da so se cerkveni dostojanstveniki pripravljani oglašiti in svojim vernikom povedati, kakšno je stališče Cerkve in zakaj. - V končni fazi se bo ob referendumu vsak potem odločil tako kot se bo. Mnenje Cerkve je bilo tolikokrat medlo ali pretiho, da je zdaj, ko se je končno oglasila, njene besede čutiti še posebno invazivne.

Ampak - del države smo tudi ljudje, ki smo katoličani. Kako naj sama v sebi ločim ti dve osebnosti - katoličanka in

državljanica Slovenije? Ponosna sem na oboje in oboje zaznamuje mojo identiteto.

Veliko krivic se je dogajalo (marsikatero se še), za katerimi so stali ljudje, ki so se identificirali kot katoliki. Ampak to (zgodovinsko) breme je preveliko, da bi si ga na tej točki dala na ramena jaz - Monika Jeglič. Sem del Cerkve, ampak ne morem sprejeti, da se mi vsakič, ko želim povedati svoje mnenje, najprej v obraz zmeče, da sem klerikalna poneumljena ovca, odgovorna za zločine, ki so se zgodili in se dogajajo, ter moram biti zaradi vsega tega lepo tiho. Šla sem (in še grem) čez veliko dvomov. Ne podpiram zlorab, ki se dogajajo, ampak zato tudi še ne mislim zapustiti Cerkve. Drugače povedano - ne moreš se odpovedati Jezusu le zato, ker si naletel na Juda Iškariota ...

Ob tem referendumu smo tisti, ki smo proti novemu zakonu, deležni obtožb, da nismo sočutni in ne privoščimo drugim konca trpljenja. - Absolutno privoščim konec trpljenja in zavedam se, da je najlažje pametovati, ko te nič ne boli. Tudi ne bom rekla, da se ne bojim trpljenja. Ampak to, da je ena pot lažja, še ne pomeni, da je pravilna. Kjer so evtanazijo že uzakonili, prihaja do zlorab in nižanja praga dopustnosti za to odločitev - in nihče me ne bo prepričal, da je Slovenija tako popolna in poštena država, da pri nas do česa takšnega ne bo prišlo.

Tako ... ne vem, če sem se že kdaj tako razpisala in nemara vas 98 % tega ni prebralo. Sem pa čutila dolžnost, da to povem. Tako. *Monika Jeglič*

V čem je zanka samomora s pomočjo in zakaj je nedopusten?

Cerkev od vsega začetka uči, da je **človeško življenje sveto in nedotakljivo**, ker prihaja od Boga in se vanj vrača. Vsako človeško bitje je ustvarjeno po Božji podobi in ima neprecenljivo dostojanstvo, ne glede na starost, zdravje ali sposobnosti. Bog sam je gospodar življenja in smrti; človek je le njegov oskrbnik. Zato je življenje treba varovati od spočetja do naravne smrti, saj je v njem odsev Stvarnikove ljubezni.

Skrb za ranljive je izraz krščanske ljubezni in pravičnosti. Vsak človek je dolžan spoštovati in varovati življenje svojega bližnjega, posebej tistih, ki trpijo, so bolni, osamljeni ali na robu družbe. V njih prepoznavamo Kristusa samega, ki je dejal: »Kar koli ste storili enemu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« (Mt 25,40) Poklicani smo, da z dejanji usmiljenja spremljamo trpeče in jim pomagamo, ne da bi odločali o njihovem življenju ali smrti.

Trpljenje je skrivnost, ki je človek sam ne more popolnoma razumeti. Kristus pa je s svojim trpljenjem in vstajenjem vanj vnesel novo luč. Trpljenje, če ga sprejmemo v veri in z ljubeznijo, lahko postane pot očiščenja in zedinjenja s

Svete maše med 10. 11. 2025 in 23. 11. 2025

PONEDELJEK 10. 11. <i>Leon Veliki</i>	17.00 + Anton obl., Ljudmila, Roman in Darko Savinc; + Janez in Marija Jeraj – LOG 18.00 Zahvalna maša – KOMPOLJE
TOREK 11. 11. <i>Martin</i>	18.00 + Martin in Ana Mlakar ter družina Mlakar
SREDA 12. 11. <i>Milan</i>	18.00 + Marolt in Šuster
ČETRTEK 13. 11. <i>Stanislav K.</i>	Po namenu
PETEK <i>Nikolaj</i> 14. 11. <i>Tavelič</i>	16.00 – 18.00 Verouk 4. – 6. razred 19.30 Zakonska skupina
SOBOTA 15. 11. <i>Albert Veliki</i>	17.00 Zahvalna maša – LUKOVEC 19.00 Potopisno predavanja – Turčija
33. NAVADNA NEDELJA 16. 11.	8.00 + Jože obl., Marija Virant in Gašper Sporar; Za bolnike z rakom + Zagrajskovi 10.00 + Marija in Jože Mlakar obl.
PONEDELJEK 17. 11. <i>Elizabeta</i>	17.00 + Marija obl. in Franc Žnidaršič; + Franc Lisec; + Janja in Milan Kragl; + Slavica Novšak 30. dan
TOREK 18. 11. <i>Filipina</i>	17.00 + Judež Stanko obl., Mihaela, Anton in Cenko – KOMPOLJE
SREDA 19. 11. <i>Matilda</i>	18.00 Za srečno vožnjo
ČETRTEK 20. 11. <i>Edmund</i>	17.00 + Marija Dolinšek 30. dan – ŠMARČNA
PETEK <i>Darovanje</i> 21. 11. <i>D. Marije</i>	16.00 – 18.00 verouk 1. – 3. razred. 19.00 Biblična skupina
SOBOTA 22. 11. <i>Cecilija</i>	Birmansko srečanje 9h-12h 17.00 Zahvalna maša – ŠMARČNA
NEDELJA KRISTUSA KRALJA 23. 11. REFERENDUM	8.00+Možic in Blatnik; + Andolšek Anton in Jožefa; + Udovč Marija obl. in Ciril 10.00 + Tončka obl., Jože in Branko Lindič + Ivan in Ljudmila Jazbec in oče Franc

*Za življenje,
za sočutje,
za človeka!*

umreti pomeni sodelovati pri dejanju, ki krši Božjo zapoved: »Ne ubijaj!«

Enako velja za **evtanazijo**, to je dejanje, s katerim se iz usmiljenja ali sočutja povzroči smrt bolnika, da bi se izognil trpljenju. Cerkev uči, da je takšno »usmiljenje« lažno, saj ne odpravlja trpljenja, temveč uničuje osebo, ki trpi. Pravo sočutje ne ubija, ampak deli bolečino, spremlja in tolaži. Kdor resnično ljubi, ostane ob bolniku do konca, tako kot Kristus ni pobegnil pred trpljenjem, temveč ga je sprejel v ljubezni.

Za kristjana je življenje dar, ki ga prejmemo in darujemo. Bog nas kliče, naj živimo in umremo v Njegovih rokah, v zaupanju, da je On Gospod življenja. Zato Cerkev odločno zavrača vsako obliko samomora, samomora s pomočjo in evtanazije, hkrati pa vabi k sočutju, molitvi in spremstvu tistih, ki trpijo, da bi vsi spoznali, da so ljubljene in dragocene v Božjih očeh.

Kristusom. Apostol Pavel pravi: »Zdaj se veselim, ko trpim za vas ter s svoje strani dopolnujem v svojem mesu, kar primanjkuje Kristusovim bridkostim, in to v prid njegovemu telesu, ki je Cerkev.« (Kol 1,24) Zato trpljenje nikoli ni brez smisla, ampak lahko postane del odrešitjskega načrta, če ga darujemo Bogu.

Cerkev jasno uči, da je samomor moralno nedopusten. Življenje je Božji dar, ki ga človek ne sme samovoljno odvzeti. Samomor pomeni zavrnitev ljubezni do sebe, do Boga in do bližnjega. Vendar Cerkev sočutno priznava, da lahko duševne stiske, strah ali depresija zmanjšajo osebno odgovornost. Zato molimo za tiste, ki so si vzeli življenje, in jih priporočamo Božjemu usmiljenju, saj On sam pozna skrivnosti srca.

Samomor s pomočjo, torej dejanje, pri katerem nekdo pomaga drugemu končati življenje, je prav tako moralno nedopusten. Kot je zapisal sveti Janez Pavel II. v okrožnici Evangelij življenja, samomor, kakor tudi pomoč pri samomoru, nasprotujeta najglobljemu nagnjenju človeka – ohranjanju in varovanju življenja. (prim. št. 66. do 67) Pomagati drugemu

Pomagajmo živeti

Komisija za pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci (KPM) ob prihajajočem referendumu 23. novembra 2025 vabi vse državljane, da glasujejo proti zakonu o pomoči pri prostovoljnem končanju življenja.

Zakaj menimo, da je zakon slab in nevaren, tako za posameznika kot za družbo:

1. Življenje je dar, ne odločitev

Vsako človeško življenje ima neprecenljivo vrednost, ne glede na starost, zdravje ali položaj. Nihče ni gospodar življenja – ne svojega, ne tujega. Življenje je Božji dar, ki ga je treba varovati od spočetja do naravne smrti. Zakon, ki dovoljuje pomoč pri samomoru, ruši to načelo in spodkopava kulturo življenja, na kateri temelji naša civilizacija.

2. Sočutje pomeni pomoč pri življenju, ne pri smrti

Razumemo trpljenje, bolečino in osamljenost, s katerimi se mnogi soočajo. Toda odgovor nanje ni smrt, ampak bližina, skrb in upanje. Resnično sočutje pomeni stati ob strani trpečemu, ne pa mu pomagati umreti. Naša družba potrebuje več paliativne oskrbe, psihološke in duhovne podpore, ne pa zakona, ki smrt predstavlja kot rešitev iz stiske.

3. Kjer je trpljenje, je priložnost za ljubezen

Zdravstvena in socialna stroka povesta, da so primeri neznosnih bolečin v zadnjem obdobju življenja ob dobri paliativni oskrbi zelo redki in predvsem posledica pomanjkljive in necelovite skrbi za bolnika. Poudarjamo, da je življenje dragoceno tudi v trpljenju, saj to odpira prostor za bližino, sočutje in ljubezen.

4. Vloga zdravnika je zdraviti, ne ubijati

Zdravniški poklic temelji na spoštovanju življenja, poslanstvo medicine je skrb za življenje in lajšanje trpljenja. Zakon, ki opredeljuje pomoč pri samomoru kot zdravstveno storitev, pa zdravnika postavlja v vlogo izvajalca smrti.

5. Smrt lahko postane tudi dolžnost

Izkušnje iz tujine kažejo, da se tam, kjer je pomoč pri samomoru dovoljena, meje postopoma širijo – od neozdravljivo bolnih k invalidnim, duševno bolnim in celo utrujenim od življenja. Tak zakon povečuje tveganje za zlorabe in pritisk na najranljivejše, ki se lahko počutijo kot breme. Ko smrt postane možnost, lahko postane tudi dolžnost. To ni svoboda, ampak izguba upanja.

KPM zato vabi vse, da se 23. novembra odgovorno udeležimo referenduma in glasujemo proti zakonu o pomoči pri prostovoljnem končanju življenja. Za življenje, za sočutje, za človeka.

Skrb za cerkev:

15. 11.: Dolenji Boštanj 71 – 80

22. 11.: Dolenji Boštanj 81 – 90

***Življenje je dar, ne odločitev**

***Sočutje pomeni pomoč pri življenju, ne pri smrti**

***Kjer je trpljenje, je priložnost za ljubezen**

***Vloga zdravnika je zdraviti, ne ubijati**

***Smrt lahko postane tudi dolžnost**